

wad; kassina wisi peål püüdja-meh' hed neid
hundwad forekesieks.

Peet. Olle terive ka sedda mulle sellita-
mali! teisel hobil tullen ta, ennam so käest
küssima.

Kolmas Jut.

Peet. Kas lõnopuus mitmesugused läm-
nud on?

Hans. On, isse on Emma, teised on need
diged ehk perre lõnnoklessed, need on leik tö-
teggiad; teised jägle lessed, mis ei kahna mids-
dagi, kuid aitwad agga marrandust sùa, need
on lämmendamad teist.

Peet. Mis head lessed terwad?

Hans. Ei middagi, need on sõditud mai-
mud kus neid valje sùnnib, se tahhab nubt-
lus olla.

Peet.

Peet. Ees neid innimenne wälja tulles,
woi pölletada?

Hans. Ei aita innimesse nou ehk liig-
scäde minne se jures ühtegi. Kui Jummal
aõnnab perrele se joudo et perre neid ärrasun-
nib, siis ka uwad: — pölletamast ka perre
liinud sarvad hukka, pu lähhåb räsko.

Peet. Millal uus perre wanuast labkub?

Hans. Kui Emma fangemaks joudnud,
siis labhusus hakkab sundima: siis näisse,
kulda perre otab, seggab, feritab üllerel;
katsu páwa kaks; — folmandal ei olle ar-
mo, siis lükkataks wälja.

Peet. Ees emma olle esimenne wälja-
tullemas?

Hans. Ei jal; perre eñne wäljas, ja
pärast temma tulleb ühhe ionga, ja langeb
perre veale, se on õige liinu wüs.

Peet. Kas emma ka tagasti lähhåb mah-
hest, mänga pu sisse?

Hans.